

CARTA DOMINICAL

26 DE MARÇ DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

Quaresma. Camí de Llibertat V – Llibertat alliberada i alliberadora

La gran paradoxa que aquí afirmem, arriscant-nos a no ser entesos o a patir rebuig, és que el grau màxim de llibertat s'aconsegueix quan aquesta llibertat es vincula a l'amor. I qui no entengui això no entendreà Jesucrist i qui no ho visqui, no serà veritable deixeble seu.

En el camí quaresmal hem estat conscients que en realitat no som lliures. No són lliures “els qui creuen –ingènument– que fan el que volen” perquè poden triar entre una cosa o una altra, ni són realment lliures els qui han aconseguit viure en un estat governat amb justícia, les lleis del qual han reconegut tots els drets i llibertats.

Sant Pau afirmava que tots estem sotmesos a una triple esclavitud: la de la Llei, és a dir, a “haver de ser”, expressat o no en la norma; l'esclavitud del pecat, és a dir, la recerca del poder al servei d'un mateix, oblidant-se de Déu i de l'altre, al costat de la feblesa per a obrar el bé i l'amor; i l'esclavitud de la mort, en tots els seus graus i maneres (malaltia, feblesa, mort física, etc.), l'esclavitud més implacable i contrària a la vida humana.

Ben pensat, totes les nostres lluites en la vida consisteixen a superar aquestes esclavituds: solem denominar-ho “progrés”. Així construïm la ciutat i anem configurant les nostres vides personals. Hem elaborat una quantitat enorme de normes i sistemes polítics i jurídics, perquè la humanitat aconsegueixi sobreviure fent el que és just i adequat; lluitem contra el mal establint sancions i constituint poders judicials; no parem de buscar en la ciència i en la tècnica solucions a totes les formes de mort, pobresa, fam, malaltia, misèria, etc.

Per a alguns pessimistes que analitzen la nostra societat i denuncien totes les seves deficiències –per exemple, el poder esclavitzant de la tècnica en mans del mal– aquestes recerques, aquestes lluites són com a pals de cec: continuem estant sotmesos.

Nosaltres, encara que desitgem mantenir una mirada neta i sincera sobre la realitat, no considerem que solament anem a les palpentes. Tot esforç per alliberar la humanitat té sentit. Això sí, complint una condició indispensable. Cadascú pel seu compte i la comunitat de germans, aconseguim ser lliures quan vinculem la llibertat pròpia a l'amor. Ho aconseguim, no mitjançant l'aplicació de determinades normes o tècniques, sinó a través de la trobada vital amb l'Home lliure i alliberador en la celebració litúrgica de la Setmana Santa.

En Ell descobrim qui és capaç d'obrir les lloses dels nostres sepulcres, de les nostres esclavituds, perquè Ell mateix és lliure i encarna la llibertat. Llavors veurem confirmades dues grans veritats que ja hem esmentat: una, que la llibertat és plena quan neix de l'amor i condueix a ell, com Jesús ressuscitant el seu amic Llätzer; una altra, que la llibertat és un do, com la va viure Llätzer i la seva família.

S'iniciava així en la història humana el nou temps en què la llibertat s'obtenia de l'Home lliure, Jesucrist, que continua alliberant i redimint el món, estenent la mà a tot aquell que desitgi seguir-lo.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat